

Meebuigen met de antiracisten - dat is de oplossing niet

Door [Gert Reedijk](#) - 20 juni 2020

Geplaatst in [Racisme](#)

Symptomen moeten nooit worden verward met de onderliggende ziekte. Als iemand koorts heeft is dat een uiting van een probleem. Maar niet het probleem zélf. En iedere dokter weet dus dat het niet de koorts is die moet worden behandeld maar de ziekte.

Ook moeders zijn vaak goed in verder kijken dan hun neus lang is. Als een kind niet naar school wil en alweer zegt dat het kiespijn of buikpijn heeft, dan is de echte oorzaak misschien niet de kies of de buik maar wellicht wel het pesten op school. Zo'n moeder houdt haar kind dan niet thuis, maar gaat een oplossing zoeken op school.

Het inlevingsvermogen van politici is dezer dagen minder goed dan dat van moeders. Er is onrust overal om ons heen. Om de haverklap zijn er betogers in de straten die ongerust, boos of zelfs woedend zijn. Soms zijn het de boeren vanwege opgelegde milieu maatregelen, soms de gele hesjes vanwege toenemende armoede, soms de activisten vanwege angst voor 5G straling en recent waren het de woedende Black Life Matters betogers die in Nederland gelukkig niet aan het plunderen sloegen.

Van Coentunnel naar Mandelatunnel?

De premier deed direct een publieke boetedoening door te zeggen dat hij ánders is gaan denken over Zwarte Piet. En gemeentebesturen maakten bekend dat ze straatnamen, vernoemd naar historische Nederlanders, multicultureler gaan maken. Er was zoveel boetedoening dat het niet uitgesloten lijkt dat de Coentunnel volgend jaar de Mandelatunnel heet.

Meebuigen met de antiracisten - dat is de oplossing niet

Maar al deze gebaren van bestuurders zijn als het bestrijden van de koorts in plaats van de ziekte. Want morgen is er zeker weer een andere betoging van andere boze burgers. Die zal dan mogelijk gaan over de plannen van de WHO voor verplichte vaccinatie. Of over de plannen van Brussel voor een transferunie die iedereen straks voelt in de portemonnee. Of over de inflatie van de euro die maakt dat gepensioneerden straks minder te besteden hebben. Of over het Marrakesh-verdrag en de verplichte opname van immigranten. Of over de dreiging van een politiestaat om dit alles af te dwingen.

De vraag is dus welke grootste gemene deler we kunnen vinden bij al deze uitingen van ongenoegen. Naar mijn mening moeten we die zoeken in de globalisering. In de toenemende tweedeling in de maatschappij die dat meebrengt. In de groter wordende kloof tussen arm en rijk. In de groeiende verschillen tussen laag opgeleid en hoog opgeleid. En in de afnemende Nederlandse autonomie.

Opgelegde politieke correctheid, een omroep die meebuigt

De globalisering heeft een aardverschuiving met zich meegebracht en het einde is nog niet in zicht. De hoog opgeleiden worden vaak beter van de globalisering. De wereld wordt hun speelterrein. Ondernemers zien hun markten groeien. En de kaste van de frequent flyers koopt een tweede huis in een warm land. Het zijn deze mensen die dromen van een wereldregering. Zij zien het goede in alle culturen. Zij zijn het die na een aanslag samen het lied *Imagine* zingen van John Lennon.

Maar de lager opgeleiden zien hun vertrouwde woonwijken verdwijnen door de instroom van immigranten. Ze zien de kosten van levensonderhoud stijgen. Die groep heeft geen tweede huis maar een tweede baan. Zij zien dat hun kinderen geen start meer kunnen maken op de woningmarkt maar dat immigranten daar voorrang krijgen. Zij zien de Nederlandse feesten en tradities onder vuur liggen. Zij zien de onveiligheid op straat toenemen. Zij voelen zich gedwongen politieke correctheid te belijden die strijdig is met hun eigen mening. Zij zien een publieke omroep die de kant heeft gekozen van de machthebbers. En als klap op de vuurpijl zien zij een cordon sanitaire om de weinige politici waar ze nog enig vertrouwen in hebben.

Bij Piketty was er ook al politieke deemoed

In 2013 schreef Thomas Piketty zijn boek: Het kapitaal in de eenentwintigste eeuw. Dat ging over de tweedeling in de maatschappij en de armoede aan de onderkant. De globalisering was de belangrijke factor bij deze ontwikkeling. Het boek bracht een storm teweeg. Alle politici beleden hun betrokkenheid. Er werden werkgroepen en stuurgroepen ingesteld zoals dat dan gaat.

Maar zeven jaar later is de kloof alleen maar groter geworden. De Black Life Matters demonstranten in de VS veranderden binnen de kortste keren van betogers in plundersaars. Het was afschuwelijk om te zien maar ook enigszins begrijpelijk als je bedenkt dat zij zich de voortdurende verliezer voelen in deze wereld. De correlatie tussen gekleurd zijn en arm is groot. Ook in Nederland komt het ongenoegen voor een groot deel voort uit economische achterstand.

En dus, als de overheid onvrede wil tegengaan moet ze beginnen die economische achterstand te

Meebuigen met de antiracisten - dat is de oplossing niet

verhelpen. Zorgen voor betere salariering van laag betaalden. Zorgen dat immigranten beter integreren. Maar ze moet vooral niet alle autonomie weggeven aan Brussel. Ze moet ons als burgers laten weten dat wij zelf nog iets te zeggen hebben in ons land. Anders blijft de woede. Nee, dan wordt de woede groter.

Het veranderen van straatnaamborden gaat ons niet helpen. Want het is de ziekte die moet worden bestreden, niet de koorts.